

ninger. Et æret Medlem fra Bornholm (Blem) ønskede at høre, om der kunde ventes Dispensationer i Henhold til Fisterilovens § 11. Der har ganske rigtig gjentagne Gange i Ministeriet foreligget Andragender derom, som ere blevne aflaaede, og jeg tror med Føje. Jeg kan kun sige — jeg skal ikke binde mig stærkere ved Udtalelser i Dag — at jeg skal være villig til at tage det Spørgsmaal under Overveelse påany, hvis det paatræbes, og saa faae vi at se, hvorledes det stiller sig. — Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) havde ganske Ret i, hvad han sagde i Hjør, men jeg ønsker som sagt ikke at udtale mig bindende om dette Forhold for Deblirket. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds mente, at Limfjordskontrollen havde været vel haard i Sommer. — Ja, det følger af sig selv, at i Limfjorden og blandt Limfjordsfiskerne vil og maa man altid have den Mening. Det ærede Medlem vil indrømme mig, at det har været temmelig vanskeligt at gaa over til den nye Fisterilov, fordi man nu ventede noget Mindet end tidligere. Saavidt jeg kan bedømme Forholdene, efter hvad der foreligger for mig, tror jeg, Kontrollen har været meget omhyggelsesfuld og fornøstlig og ogsaa har taget de billige Henyn, der bør tages, men at en Fisterikontrol, som i og for sig er en høist ubehagelig Institution for Fisterne, skulde bringe det dertil, at den skulde faae almindelig Anerkjendelse ogsaa fra disse, venter jeg aldrig at opleve. Maa jeg endnu blot til det ærede Medlem naar han nævnte Frugterne af det norske Fiskeri og af vort Fiskeri, særlig i det nordlige Nyland og paa Vestkysten, sige, at hvis vi vare stillede saaledes som Norges Vestkyst, hvor man har en Række gode Havne og naturlige Anlægspladser, vilde vi ganske anderledes kunne exploitere vort Fiskeri, men vor Mangel er netop den, at vi i saa høj Grad mangle sikkre, tilgængelige Steder paa Vestkysten. Jeg giver for Resten et æret Medlem — jeg tror det var det ærede Medlem for Nørrelundby (Lutein) — Ret i, at der nu fremfor tidligere er Grund til at optage Spørgsmaalet om Havneanlæg til alvorlig Overveelse, fordi det har vist sig, at der baade ved Esbjerg, hvor der jo er Havn, og i Frederikshavn, som har en god Havn, skøndt den ligger noget fra Nordsoen, har i de senere Aar dannet sig store udgaende Flaader af isdygtige Skibe, der gaa paa Fiskeri. Allsaa Opmærksomheden er praktisk taget nu ganske anderledes henledet paa dette Forhold end tidligere. — Der er et Emne, som har tiltrukket sig flere

ærede Medlemmers Opmærksomhed, nemlig Dyrkning af Husmandslobder, Præmieringen deraf og Bevillinger til Reiser for Husmænd. Jeg er ganske enig med de ærede Medlemmer i, at det er et Emne, som i høj Grad fortjener Opmærksomhed, men jeg er ikke saa ganske enig med dem i, at man kan gjøre Nytte ved uden videre at forhøje Bevillingerne uden at se sig nærmere for. Der foreligger for mig adskillige Exempler paa, at det ikke har været saa let at faae disse Præmier uddelte med Nytte. — Reisebevillingerne skal jeg senere komme til. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds gjorde en almindelig Bemærkning om, at det ikke var Driftskapital, man skulde yde Husmændene, men Præmier; men hvis han nærmere vil undersøge Forholdene paa forskjellige Steder, vil han maasse finde, at disse Præmier i Virkeligheden indgaa hos ikke saa faa Husmænd som en Slags Driftskapital, idet de faae dem hvert eneste Aar og temmelig sikkert paaregne at faae dem; og selv om de ikke ere store, ere de dog ingenlunde saa smaa, at de ikke for Husmændene ere værd at tage i Betragtning. Præmiering er altid Noget, som har sin mislige Side, men at præmiere Folk, der ikke fortjene det, er ganske vist overmaade forfæstelig. Der er en Hemmelighed ved dette Husmandsforhold, som ikke er god at komme paa Spør efter. Man kan finde i de alleresendigste Egne af Landet Husmænd, der dyrke deres Lobder fortrinlig og under Forhold, hvor man næsten ikke skulde tro det muligt. Paa den anden Side kan man i de allerbedste Egne finde Husmandslobder, som ere dyrkede overordenlig slet. Fremdeles kan man finde en Mand, som dyrker sin Huslob ganske fortræffelig og faaer Præmie for den hvert eneste Aar, medens han har ti Kæboer, som ikke derved lade sig rokke det Mindste i deres Forhold, men i Virkeligheden blive ved at søge deres Hovederhverv gjennem Arbejde for Andre. Den Slags Forhold findes ingenlunde saa sjældent; vi ere ingenlunde komne til det, der er nødvendigt for at komme fremad paa dette Omraade, nemlig at Husmændene virkelig faae Tillid til deres Jord og Tro til, at de kunne leve af deres Huslob, selv om den ikke er meget stor, naar de underkaste den en alvorlig og intensiv Dyrkning. Det er en Dgave, der er løst paa mange enkelte Hold her i Landet, men Sagen er ingenlunde i en saadan Fremvæxt, at der er rimelig Udset til, at den vil trænge igjennem med det Første. Jeg vil anfæ det for i høj Grad ønskeligt at faae sat paa dette Spørgsmaal for Alvor og mere end hidtil, og jeg er ingenlunde sikker paa, at dette